

- זה הקדוש ברוך הוא, שהוא נחמד ומתחטר בגינוי מכל שאר האילנות שאין מי שדומה לו. רשות הוא מן הכל, רשות הוא שאין אחר במותו. משום בכך בצלו חמדתי. בצלו ולא באצל של אחר. בצלו ולא באצל של שאר המנמים. חמדתי - מתי? מן היום שהיה אברם בעולם, שהוא נחמד ואחब את הקדוש ברוך הוא באהבה, כמו שנאמר (ישעה מא) אמרם אהבי. ופריו מותוק לחבי - אהרם אהבי. זה הוא יצחק, שהוא מותוק. דבר אחר בצלו חמדתי וישבתי - זה יעקב. ופריו מותוק לחבי - זה יוסף הצדיק שעשה פרות קדושים בעולם, ועל זה כתוב (בראשית לו) אלה תלדות יעקב יוסף. שפל אתם תלדות של יעקב יוסף שהוא שעשה תולדות [נ"א יוסף הצדיק שם עבדים, ר"א שבטים], ומשום בכך נקראו ישראל על שם אפרים, שפטות ירמיה לא) הבן יקير לי אפרים וגוו.

דבר אחר בתפוח בעצי העיר - זה אברם, שדומה לתפוח שטעה ריחות, ונצטין באמונה שלמה על כל בני דורו, ופרש אחד למטה, שפטות אחד ונרשם אחד למטה. מה הטעם היה היה אברם. אחד למטה, שלא היה אחר בעולם אחד? אמר לו רבי חזקיה, והרי כתוב ואת הנפש אשר עשו בחן? אמר לו, עד בעת הם לא היו בדרגות עליונות שהתחתר ביהם אברם.

אחר לכך אמר לו, עוד שטעתי, שלא נקרא אברם אחד עד שהתעללה ביצחק ויעקב. בין שהתעללה ביצחק ויעקב וחיו שלשתם אבות העולם, אז נקרא ויעקב. כיון דאסטלך ביצחק ויעקב (נ"א והא)

בעצי העיר וגוו. בתפוח, דא קדשא בריך הוא, דאייה חמיד ומתחטר בגינוי מכל שאר אילניין דלא אית דדמיליה. רשימ אייה מכלא, רשימ הוא דלית אחרא בותיה. בגינוי רק בצלו חמדתי. בצלו ולא באצל אברם חמדתי, איימתי, מן יומא דהוה אברם בעלמא דאייה חמיד ורחים ליה לקידשא בריך הוא באהבה כמה דעת אמר, (ישעה מא) אברם אהבי. ופריו מותוק לחבי, דא הוא יצחק דאייה איבא קדיישא.

דבר אחר בצלו חמדתי וישבתי, דא יעקב. העבד פירין קדישין בעלמא. ועל דא כתיב (בראשית לו) אלה תלדות יעקב יוסף. דכל אבון תולדות דיעקב (יוסף דאייה רעביד תולדות) (נ"א ביחס הצידקי קיימן, העבר תולדות בעין בלחו) (ר"א לג' שבטים), ובгинן רק אקרון ישראל על שמא דאפרים דכתיב, (ירמיה לא) הבן יקיר לי אפרים וגוו.

דבר אחר בתפוח בעצי העיר. דא אברם. דמי ליה לתפוח דסליק ריחין (דף ע"ב) ואתרשים במחימנותא שלימטה על כל בני דרייה, ואתרשים חד לעילא, ואתרשים חד למطا דכתיב (יחזקאל לג' כ"ד) אחד היה אברם. מי טעם זהה אחד. דלא היה אחרא בעלמא די סליק למחיינותא דקדשא בריך הוא בר איה. אמר ליה רבי חזקיה והא כתיב ואת הנפש אשר עשו בחן. אמר ליה עדבען אונין לא היו בדריגין על אין דאתעטר בהו אברם.

לכתר אמר ליהתו שמענא דלא אקרי אברם אחד עד דאספלק ביצחק ויעקב. כיון דאסטלך ביצחק ויעקב (נ"א והא)

אברהם אחד. וזה הוא תפוח בעולם, מציון מכל בני העולם. אמר לו, יפה אמרת.

דבר אחר, כתפוח בעצי העיר זה הקדוש ברוך הוא. בן דודו - זה קדוש ברוך הוא. בצלו - זה הקדוש ברוך הוא. חמוץ וישבתי הוא. ביום שנגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני וקבלו ישראל תורה ואמרו ונעשה ונשמע (שמות כד).

ופריו מותוק לחפי - אלו דברי התורה שכותוב בהם (תהלים ט) ומתויקים מדבר ונפתח צופים. דבר אחר ופריו מותוק לחפי - אלו נשומות האדיקים שבלון פרוי מעשו של הקדוש ברוך הוא ועומדות עמו למעלה.

בא ראה, כל נשמות העולם שהן פרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא, בלון אחד בסוד אחד. וכשיותדות לעולם, בלון נפרדות בגונים זכר ונקבה, והן זכר ונקבה מחברות יחד.

ובא ראה, תשיקת הנקבה לזכר עושה נפש, ותשיקת הזכר לנקבה עושה נפש. והרazon של תשיקת הזכר לנקבה והתרבקותו בה מוציאה נפש, וכולל תשיקת (תשיקתו) הנקבה ונוטל אופת. ונכללה התשוקה הפתחונה בתשוקה שלמעלה, ונעשה רצון אחד בלילה פרוד.

[או] [נטול] כולל הכל נקבה, ומתעברת מן הזכר, והתשוקות של שניהם נתקבות יחד, ועל בין הכל בלוול זה עם זה. וכשהנשות יוצאות, הן יוצאות יחד זכר ונקבה. אחר כך, פיון שירודות, נפרדות זו לצד זה וזה לצד זה, והקדוש ברוך הוא מגוז אומן בחדר, ועל דא כליל דא בדא. ובכד נשמתין נפקין דבר ונוקבא כחדא נפקין. לבתר כיוון דנחתי מתפרקן דא לסתרא דא ורקא לסתרא

דעלאם קדין אקרי אברהם אחד. וכדין הוא תפוח בעלה מא רשים מכל בני עולם. אמר ליה שפיר קא אמרת.

דבר אחר כתפוח בעצי העיר דא קדשא בריך הוא. בן דודו דא קדשא בריך הוא. בצלו דא קדשא בריך הוא. חמוץ וישבתי עלי טורא דסיני וקבעלו ישראל אוריתא ואמרו (שמות כד) ונעשה ונשמע.

ופריו מותוק לחפי. אלין מלין דאוריתא דכתיב בהו (תהלים יט) ומתויקים מדבר ונפתח צופים. דבר אחר ופריו מותוק לחפי, אלין נשמתהון דעתיקיא דבלחו איבא דעובדי קדשא בריך הוא רקיימי עמיה לעילא.

הא חזי, כל נשמתין דעלאם דאנון איבא דעובדי קדשא בריך הוא כלחו חד ברזא חד, ובכד נחתי לעלאם כלחו מתפרשין בגונין דבר ונוקבא, ואנון דבר ונוקבא מהברין בחדר.

וְהִא חָזֵי, תַּיְאֹוְבָּתָא דְנוֹקְבָּא לְגַבֵּי דְכֶפֶרָא עֲבֵיד נְפֵשׁ. וְתַיְאֹוְבָּתָא דְדַכְוָרָא לְגַבֵּי נְוֹקָבָא עֲבֵיד נְפֵשׁ. וְרַעֲוָתָא דְתַיְאֹוְבָּתָא דְדַכְוָרָא לְגַבֵּי נְוֹקָבָא וְאַתְדְּבָקָוּתָא דִילִיה בָּהּ אֲפִיק נְפֵשׁ. וְכָלִיל תַּיְאֹוְבָּתָא (נ"א תַּיְאֹוְבָּתָה) דְנוֹקָבָא וְנִטְיָל לָהּ. וְאַתְכָּלֵל תַּיְאֹוְבָּתָא תַּפְתָּחָה בְתַיְאֹוְבָּתָא דְלֻעִילָא וְאַתְעַבֵּדוּ רַעֲוָתָא חְדָא בְּלָא פִירְזָא.

ובדין (טיל) כלל כלל נוקבא ועתעברת מן דכורא ותיאובתין התרונייהו מהרבון בחדר, ועל דא כליל דא בדא. ובכד נשמתין נפקין דבר ונוקבא כחדא נפקין. לבתר כיוון דנחתי מתפרקן דא לסתרא דא ורקא לסתרא